

Hoe om te gaan met nieuwe inzichten in bodemverontreiniging?

Op blz. 13 van de aanvullingswet staat dat naar verwachting er tijdens (bouw)activiteiten per jaar 10 tot 40 locaties zullen worden ontdekt waar nog sprake kan zijn van onaanvaardbare risico's voor de gezondheid. Dit heeft betrekking op zogenaamde toevalsvondsten. De aanvullingswet geeft onvoldoende inzicht over hoe het rijk aankijkt tegen nieuwe inzichten in de bodemverontreiniging. Te denken valt aan (resten van) medicijnen, microplastics en hormonen in het grondwater of (zeer actueel) de discussie over de lood-normering. Indien in de toekomst door middel van nieuwe inzichten blijkt dat er sprake is van (acute) gezondheidsrisico's neemt het rijk dan een verantwoordelijkheid, of ligt dat (financiële) risico ten gevolge van de decentralisatie volledig bij de gemeenten?

Normeringssystematiek

Er komen voorkeurswaarden en maximale waarden. Tussen deze waarden is ruimte voor een bestuurlijke afweging. Voor veel gemeenten betekent de implementatie van de Aanvullingswet bodem een uitbreiding van hun (bodem)taken. Is het redelijk om te verwachten dat deze gemeenten direct een juiste bestuurlijke afweging kunnen maken? Het verdient de voorkeur als hiervoor - net als destijds bij het Besluit bodemkwaliteit - een generiek kader wordt ontwikkeld. Waarschijnlijk kan het merendeel van de gemeenten daarmee uit de voeten. Daar waar nodig zal maatwerk (gebiedsspecifiek beleid) moeten worden geleverd. Zoveel mogelijk gebruik maken van een generiek kader zal ook leiden tot een verlichting van de administratieve lasten omdat dan niet per gemeente een ander normenkader wordt gehanteerd. Daarnaast zal zich ook een lastenverzwaring voordoen in de toezichtstaken. B.v. een omgevingsdienst zal geconfronteerd worden met een woud van normen.

Positie van burgers

De Aanvullingswet bodem gaat uit van het principe dat de burger als eigenaar van een perceel primair verantwoordelijk is voor de kwaliteit van zijn grond. Indien er sprake is van een situatie waarbij er gezondheidsrisico's voor hemzelf of voor derden optreden is hij verantwoordelijk voor de sanering. Verzuimt de eigenaar dit, dan zal de overheid in zijn plaats en voor zijn kosten de risico beperkende maatregelen nemen.

Dat er meer verantwoording wordt gelegd bij deze groep grondeigenaren is in lijn met andere wetgeving, maar is het redelijk om deze verantwoordelijk te stellen voor alle (nu nog niet bekende) zaken/stoffen? Nu de aankoopregeling wordt opgeheven, wat zijn dan de consequenties wanneer de grondeigenaar deze kosten niet kan dragen en daardoor failliet dreigt te raken?

Hoe moet dat worden gezien in relatie met de altijd voortschrijdende inzichten over bodemverontreinigingen (nieuwe stoffen / nieuwe normeringen)? Hier wordt de positie van de burgers verslechterd.

Het streven was om de Wbb beleidsneutraal over te laten gaan in de OW, maar hier komt toch een extra belasting te liggen bij de grondeigenaren. Daar waar in de Wbb nog werd gekeken of er sprake was van een schuldig eigenaar, lijkt deze toets nu te vervallen.

Het is denkbaar dat in een wijk 1 eigenaar een activiteit verricht waarbij sprake is van een toevalsvondst. Indien er sprake blijkt te zijn van spoedeisende gezondheidsrisico's, kun je dan van eigenaren van andere percelen – waar naar verwachting ook sprake is van spoedeisende risico's, maar waar geen ontwikkelingsactiviteiten plaatsvinden – verlangen dat ze onderzoek doen en zo nodig ook saneren? Risicobeoordeling kan ook niet per perceel bepaald worden maar als verontreiniging in zijn geheel. De onderzoeksaanpak is thans al een lastige taak en hooguit mogelijk doordat burgers weten dat het onderzoek en vooral eventuele maatregelen door de overheid worden betaald. Na de wetwijziging zijn deze locaties niet zonder uitgebreide juridische procedures uit te voeren waarbij de gemeente lijnrecht tegenover zijn burgers komt te staan. Voor dit soort verontreinigingen zouden van rijkswege budgetten moeten blijven bestaan waarop aanspraak gemaakt kan worden voor onderzoek inclusief het wegnemen van de onaanvaardbare risico's. Het is toch niet zo dat we altijd alles maar in de schoenen van de burger moeten / kunnen schuiven (denk bijvoorbeeld aan voortschrijdende inzichten over normering etc). Er is behoefte aan een "vangnetconstructie" voor die gevallen waarbij de grondeigenaar redelijkerwijs niet aangesproken kan worden op de kwaliteit van zijn grond, terwijl vanuit gezondheidsoverweging het treffen van maatregelen noodzakelijk is.

Ook is het niet reëel om per definitie een gemeente voor deze kosten te laten opdraaien. Dit omdat voorheen het inventariseren van potentiële spoedlocaties een project was dat door de provincies werd uitgevoerd (uitgezonderd de 29 bevoegd gezag gemeenten). In sommige gevallen zijn gemeenten hier niet of slechts zijdelings bij betrokken.

Conclusie: Er is behoefte aan een vangnetconstructie (voor de kosten van onderzoek en risico beperkende maatregelen) voor spoedeisende gevallen waarvoor de grondeigenaar (met name particuliere woningbezitters) en/of de gemeente redelijkerwijs niet verantwoordelijk kan worden gesteld.

Kostenverhaal

Aansluitend op voorgaand punt. Indien de overheid over gaat tot het onderzoeken en wegnemen van de risico's maar de kosten blijken niet op de grondeigenaar te kunnen worden verhaald, zijn er dan rijksmiddelen die kunnen worden aangesproken?

Zorgplicht

De zorgplicht is en blijft van toepassing op alle verontreinigingen die zijn ontstaan op of na 1 januari 1987. Er zal -onder voorwaarden en wanneer mogelijk- ruimte worden gecreëerd voor het bedrijfsleven om de aanpak van bodemverontreiniging die onder de specifieke zorgplicht voor bodem vallen meer in te passen binnen de ontwikkelingen en processen van een bedrijf. Dit wekt de indruk dat met de zorgplicht binnen een bedrijfslocatie soepeler omgegaan mag worden dan met de zorgplicht op een perceel in eigendom van bijvoorbeeld een particulier of overheid. Is hier dan niet sprake van rechtsongelijkheid?

Met betrekking tot zorgplicht voorzag de Wbb in zogenaamde "nieuwe erfenissen". Dit houdt in dat verontreinigingen die zijn veroorzaakt op of na 1 januari 1987 en waarbij ten gevolge van slordigheid, onkunde, criminaliteit of financiële of technische problemen niet direct op het moment van de bodemverontreinigingen adequate maatregelen zijn genomen, de verontreinigingen onder de saneringsparagraaf van de Wbb konden worden aangepakt. Deze categorie van verontreinigingen wordt in de Aanvullingswet bodem niet benoemd, waardoor de indruk ontstaat dat hier geen sprake is van een beleid neutrale overgang naar de omgevingswet.

Warme overdracht.

Hoe wordt geborgd dat met name de kleinere gemeenten zijn toegerust qua kennis, financiën en capaciteit op de nieuwe taken. Denk hierbij ook aan omvangrijke nieuwe verontreinigingen zoals grootschalige lekkages van buisleidingen, nog niet ontdekte historische gevallen in woonwijken maar ook saneringsvarianten met in-situ reinigingstechnieken?

Effecten van het wetsvoorstel

In hoofdstuk 6 van de Aanvullingswet bodem wordt ingegaan op de effecten van het wetsvoorstel. Dit hoofdstuk geeft een te rooskleurig beeld van de situatie en is dan ook niet realistisch. Aanpassing van dit hoofdstuk is gewenst.

Een aantal zaken die hierin zijn opgenomen, of de effecten ervan zijn niet goed ingeschat:

1. *"Een groter aantal activiteiten zal onder algemene regels gaan vallen, waardoor het aantal meldingen zal toenemen en het aantal vergunningen zal afnemen. Hierdoor nemen de uitvoeringslasten van gemeenten af."* Ten gevolge van de decentralisatie krijgen ca 260 gemeenten de taken met betrekking tot het afhandelen van vergunningen/meldingen erbij. Hoezo is er dan toch sprake van een afname van de uitvoeringslasten van gemeenten? Ook geldt dat bij het overgaan op een meldingenstelsel er meer gewicht en capaciteit in toezicht noodzakelijk is
2. *"Door het nieuwe systeem waarbij niet langer sprake is van een gevalsgerichte aanpak, maar van een activiteitgerichte aanpak, zal niet meer in alle gevallen bodemsanering nodig zijn. Gemeenten kunnen de afweging maken om een initiatiefnemer geen bodemsanering te laten uitvoeren, als bij een activiteit geen sprake is van onaanvaardbare risico's voor de menselijke gezondheid."* Indien een gemeente deze afweging maakt, is er vaak sprake van een locatie waarvan de bodemkwaliteit afwijkt van de kwaliteit van de omliggende omgeving. Er hoeft dan wellicht geen sanering plaats te vinden, maar toch zullen er voorschriften worden gesteld met betrekking tot de afvoer van grond die bij deze locatie vrijkomt.
3. Alleen de positieve effecten zijn in dit hoofdstuk opgenomen. In de concept aanvullingswet worden ook geheel nieuwe taken geïntroduceerd zoals onder andere in pijler 1 aangaande geologische, fysieke en mechanische aantasting van de bodem. Daarnaast lijkt het in de

derde pijler erop dat een instantie als Bodem+ ophoudt sommige taken te verrichten die verschuiven naar andere organisaties. Verschuiven de benodigde budgetten hiervoor mee?.

4. *“Al met al is het aannemelijk dat de reductie van de structurele kosten binnen afzienbare tijd de initiële kosten zal compenseren.”* Dit betreft een aanneme waar geen cijfermatige onderbouwing voor wordt gegeven. Daarnaast kan dit voor zowel de initiële als structurele kosten niet gelden voor de circa 260 niet-rechtstreekse gemeenten die belast worden met nieuwe taken. En hoe dienen de gemeenten deze initiële kosten (voor) te financieren? Vanwege de crisis en diverse overige dereguleringen is de financiële rek binnen gemeenten zeer beperkt.

- Blz. 8, hfdst.1.1. , 4 alinea

Binnen de pijlers 1 en 2 worden naast chemische verontreinigingen ook naar bodemstructuur (fysisch-mechanische eigenschappen), ecologische bodemkwaliteit en veranderingen in de geologische opbouw gekeken.

- In hoeverre zijn deze laatste drie punten (bodemstructuur, ecologische bodemkwaliteit en veranderingen in de geologische opbouw) te kwantificeren en te kwalificeren?

- Hoe worden de hieraan gekoppelde extra werkzaamheden (financieel) gefaciliteerd?

- Blz. 9, hfdst.1.1. , 5 alinea

De omgevingswet met aanvullingswet Bodem betreft een raamwet. De uitvoeringsregels geven pas een invulling aan het nieuwe beleid. Op dit moment is hier geen zicht op. Er bestaat dus geen duidelijkheid in welke omvang taken en bevoegdheden moeten worden uitgevoerd.

- Hoe gaat het proces bij het vaststellen van de uitvoeringsregelgeving en hoe wordt de inspraak geregeld? Zonder uitvoeringsregelgeving is de impact niet te overzien!

- Blz. 13, hfdst.2.1. , 8-9 alinea

“Naar verwachting zullen slechts een beperkt aantal gevallen per jaar worden ontdekt met grotere risico's”. “Verwacht wordt dat circa 10 tot 40 locaties per jaar tijdens bouwactiviteiten ontdekt worden”. Waar zijn deze verwachtingen en aantallen op gebaseerd?

Recente onderzoeken naar de risico's van bv. lood, PCB's, arseen en asbest leveren mogelijke nieuwe onaanvaardbare risico's op voor de volksgezondheid. Daarnaast is ook weinig zicht op de zogenaamde risico's van nieuwe stoffen, zoals medicijnen en andere exoten.

- Welke mogelijke consequenties heeft dit voor de omgevingswet, aanvullingsbesluit en indirect voor de (niet rechtstreekse) gemeenten?

- Komt er een nieuw financieel vangnet voor (nieuwe) onaanvaardbare risico's voor de volksgezondheid?

- Blz. 17, hfdst.2.2.1. , gelijkwaardige bescherming, 3 alinea

“De Omgevingswet verplicht de overheid daarom tot het opstellen van een programma als omgevingswaarden zijn overschreden of dreigen overschreden te worden”.

Betreft het hier nieuwe taken voor de uitvoeringsorganisatie (lees gemeente) en worden deze (financieel) gefaciliteerd?

- Blz. 18, hfdst.2.2.1. , rollen en verantwoordelijkheden, 1 alinea

Overheid krijgt taak om de gevolgen terug te brengen tot een acceptabel niveau als burgers en bedrijven eigen verantwoordelijkheid niet nemen.

Betreft het hier nieuwe taken voor de uitvoeringsorganisatie (lees gemeente) en worden deze (financieel) gefaciliteerd?

- Blz. 20, hfdst.2.2.3. , 1 alinea

“De gebruikswaarde van de bodem wordt grotendeels bepaald door de kwaliteit van de bodem (fysische-, biologische- en chemische kwaliteit)”.

Hoe wordt of is deze waarde bepaald voor de fysische- en biologische kwaliteit van de bodem?

- Blz. 20, hfdst.2.2.3. , 2, 4 en 6 alinea

In deze alinea's wordt gesteld dat er verdere uitwerking zal plaatsvinden in de uitvoeringsregelgeving. Op dit moment is hier geen zicht op.

Er bestaat dus geen duidelijkheid in welke omvang taken en bevoegdheden moeten worden uitgevoerd.

- Blz. 20, hfdst.2.2.3. , 3 alinea
Bestuurlijke afweging kan leiden tot een ongewenst normenkader, waarbij een woud aan regels en “rechtsongelijkheid” ontstaat.
Noodzaak is een generiek kader, waarbij het merendeel van de gemeenten mee uit de voeten kan en daar waar nodig gebiedsspecifiek beleid.
- Blz. 22, hfdst.2.3.1. , 6 alinea
“Verzuimt de eigenaar dit te doen, dan zal de overheid in zijn plaats en voor zijn kosten de risico beperkende maatregelen nemen”.
Mocht geen kostenverhaal mogelijk zijn, bestaan er dan rijksmiddelen die kunnen worden aangesproken?
- Blz. 22, hfdst.2.3.1. , 7 alinea
“Daarom is een kader ontwikkeld, waarbij zoveel mogelijk door het stellen van algemene regels, in ieder geval bij het uitvoeren van een activiteit, zoals het bouwen van een bouwwerk met een verblijfsfunctie op verontreinigde grond, de risico's worden beperkt”.
Wat zijn deze regels?
- Blz. 25, hfdst.2.3.2. , derde pijler: duurzaam en doelmatig beheren van de resterende historische bodemverontreinigingen en –aantastingen, 1 alinea
“In de aanloop naar de Omgevingswet zijn afspraken gemaakt over een goede en zorgvuldige overgang van taken en verantwoordelijkheden en over het beheren, delen en verder ontwikkelen van kennis”.
Hoe goed en zorgvuldig vindt dit plaats?

“De bestaande informatievoorziening, ondersteuning en vraagbaakfunctie door Rijkswaterstaat/Bodem+ wordt gedurende het implementatietraject voortgezet”.
Hoe lang is dit traject en wat gebeurt er hierna?
- Blz. 25, hfdst.2.3.2. , derde pijler: duurzaam en doelmatig beheren van de resterende historische bodemverontreinigingen en –aantastingen, 2 alinea
“Gemeenten krijgen in het nieuwe stelsel een bepaalde mate van beleidsvrijheid, bijvoorbeeld op het gebied van normstelling en de saneringsdoelstelling”. Deze beleidsvrijheid kan leiden tot een ongewenst normenkader, waarbij een woud aan regels en “rechtsongelijkheid” ontstaat.
Noodzaak is een generiek kader, waarbij het merendeel van de gemeenten mee uit de voeten kan en daar waar nodig gebiedsspecifiek beleid.
- Blz. 25, hfdst.2.3.2. , derde pijler: duurzaam en doelmatig beheren van de resterende historische bodemverontreinigingen en –aantastingen, 3 alinea
“Vervolgens geeft het Rijk de gemeente op wettelijk niveau bevoegdheden om op te kunnen treden in deze (bijzondere) omstandigheden”.
En krijgen gemeenten hiervoor ook financiële middelen?
- Blz. 25, hfdst.2.3.2. , derde pijler: duurzaam en doelmatig beheren van de resterende historische bodemverontreinigingen en –aantastingen, 4 alinea
“Het grondwater is onderdeel van de fysieke leefomgeving, waarvoor de zorg in beginsel berust bij gemeenten”. Provincie is verantwoordelijk voor het watersysteem, o.a. de kaderrichtlijn water.
Wie is nu concreet verantwoordelijk voor de grondwaterkwaliteit en met name historische grondwaterverontreinigingen?
- Blz. 29, hfdst.3.1 , provinciale omgevingsverordening
Provinciale omgevingsverordening kan instructieregels bevatten voor het omgevingsplan, o.a. beheer van historische grondwaterverontreinigingen.
Ligt het beheer dan bij gemeenten en zo ja, worden hiervoor (financiële) middelen beschikbaar gesteld?
- Blz. 31, hfdst.3.2 , financiële bepalingen, 5 alinea

Kostenverhaal is mogelijk bij maatregelen in bijzondere omstandigheden, zoals wegnemen van onaanvaardbare risico's.

Mocht geen kostenverhaal mogelijk zijn, bestaan er dan rijksmiddelen die kunnen worden aangesproken en zo ja, welke criteria zijn hier op van toepassing?

- Blz. 32, hfdst.3.2 , digitalisering en informatie, 5 alinea
"Het digitaal stelsel voorziet in het gecoördineerd verzamelen van omgevingsdocumenten en andere gegevens over de fysieke leefomgeving".
Betreft het hier nieuwe taken voor de uitvoeringsorganisatie (lees gemeente) en worden deze (financieel) gefaciliteerd?
- Blz. 33, hfdst.3.2 , digitalisering en informatie, 6 alinea
"Hoofdstuk 20 van de Omgevingswet regelt het gegevensbeheer en toegang tot gegevens".
Wat is hier geregeld, met name over gegevens afkomstig van het oude bevoegde gezag Wet bodembescherming?
- Blz. 35, hfdst.3.3.1.1 , specifieke zorgplicht bodem, 3 alinea
Voor specifieke zorgplicht bij het bedrijfsleven wordt ruimte gecreëerd voor inpassing binnen ontwikkelingen en processen van een bedrijf.
Mogelijk kan dit leiden tot rechtsongelijkheid tussen het bedrijfsleven en overige partijen, zoals de burger. Indruk wordt gewekt dat hier gemeten wordt met twee maten.
- Blz. 36, hfdst.3.3.1.2 , ongewoon voorval, 3 alinea
Sturingsbevoegdheid bij een ongewoon voorval komt te liggen bij gemeenten.
Geldt dit ook voor (grond)water?
- Blz. 37, hfdst.3.3.2.1 , normenkader bouwen van bouwwerken met een verblijfsfunctie, 2 en 4 alinea
Nadere invulling van het normenkader vindt plaats in de uitvoeringsregelgeving.
Invulling van het normenkader is van significant belang en daarom noodzakelijk om nu al inzichtelijk te hebben. Er bestaat dus geen duidelijkheid in welke omvang taken en bevoegdheden moeten worden uitgevoerd.

Focus ligt alleen op humane risico's van bouwwerken met een verblijfsfuncties.
- Hoe om te gaan met humane risico's bij overig gebruik zoals tuin?
- Hoe om te gaan bij ecologische- en/of verspreidingsrisico's?
- Blz. 38, hfdst.3.3.2.1 , eisen aan bodemonderzoek, 1 alinea
"Uit het oogpunt van efficiency worden landelijke, uniforme regels gesteld voor de uitvoering van bodemonderzoek". Gemeenten kunnen, hetgeen nu ook al het geval is, in hun bodembeleid de afweging maken om wel of geen bodemonderzoek voor te schrijven en de bodemkwaliteitskaart als bewijsmiddel hanteren. Niet altijd wordt dit door partijen, zoals de ARBO, gerespecteerd en dient alsnog bodemonderzoek plaats te vinden. Dit is een ongewenste situatie.
Regelen dat ARBO-wetgeving wordt afgestemd op Omgevingswet. Als gemeente geen onderzoek eist bij hergebruik of activiteiten in de bodem de Arbodienst dit accepteert.
- Blz. 38, hfdst.3.3.2.1 , risico reducerende maatregelen, 3 alinea
Registratie van nazorgverplichtingen en gebruiksbepalingen zijn nog in ontwikkeling en zal verder vormgegeven worden in de uitvoeringsregelgeving.
Invulling van de registratie is van significant belang en daarom noodzakelijk om nu al inzichtelijk te hebben. Er bestaat dus geen duidelijkheid in welke omvang taken en bevoegdheden moeten worden uitgevoerd.
- Blz. 39, hfdst.3.3.2.2 , grondwerk, anders dan voor bouwactiviteiten met een verblijfsfunctie, 2 alinea
"Het is wenselijk om grondwerk ook in de Omgevingswet te reguleren". Er zal worden bezien op welke wijze en bij welke activiteiten bodemonderzoek aan de orde is.
Invulling op welke wijze en bij welke activiteiten bodemonderzoek aan de orde is bij grondwerk van significant belang en daarom noodzakelijk om nu al inzichtelijk te hebben. Er bestaat dus geen duidelijkheid in welke omvang taken en bevoegdheden moeten worden uitgevoerd.

Hier moet voldoende ruimte zijn voor beleidsvrijheid!

- Blz. 39, hfdst.3.3.2.4 , wateractiviteiten, 2 alinea
“Het voornemen bestaat om in de uitvoeringsregelgeving in ieder geval regels te stellen over wateractiviteiten die een historische grondwaterverontreiniging kunnen beïnvloeden”.
Invulling op welke wijze en bij welke activiteiten deze regels worden gesteld is van significant belang en daarom noodzakelijk om nu al inzichtelijk te hebben. Er bestaat dus geen duidelijkheid in welke omvang taken en bevoegdheden moeten worden uitgevoerd.
- Blz. 40, hfdst.3.3.3 , maatregelen bij een toevalsvondst in de bodem met onaanvaardbare risico's voor de gezondheid, 3 en 4 alinea
Overheid krijgt taak, als vangnet, om samenleving te beschermen tegen onaanvaardbare risico's.
- Betreft het hier nieuwe taken voor de uitvoeringsorganisatie (lees gemeente) en worden deze (financieel) gefaciliteerd?
- Geldt dit ook voor grondwaterverontreinigingen en zo ja, wie wordt hiervoor bevoegd gezag?
- Blz. 41, hfdst.3.5 , overgangsrecht, 3 alinea
“Alleen voor de grondwaterkwaliteit heeft de provincie een rol die raakt aan bodemkwaliteit”. Naast de provincie zijn ook Waterschappen, drinkwaterbedrijven, Rijkswaterstaat en gemeenten verantwoordelijk voor water.
Het is niet duidelijk welke taken en bevoegdheden er liggen ten aanzien van water.
Betreft het hier nieuwe taken voor de uitvoeringsorganisatie (lees gemeente) en worden deze (financieel) gefaciliteerd?
- Blz. 41, hfdst.3.5 , overgangsrecht, voortzetting sanering onder Wbb, 1 alinea
Beschikkingen die genomen zijn waarbij sprake is van een geval van ernstige bodemverontreiniging en spoedige sanering noodzakelijk is vallen onder het overgangsrecht.
- Vallen oude beschikkingen op basis van ernst en urgentie en de zogenaamde pro forma beschikkingen ook onder het overgangsrecht?
- Beschikkingen waarvan bepaald is dat geen sprake is van spoed of urgentie, waar vallen die onder?
- Blz. 42, hfdst.3.5 , overgangsrecht, bevoegd gezag status, 1 alinea
Het overgangsrecht beëindigt bij vaststellen van het evaluatieverslag. Er kunnen gebruiksbeperkingen en of nazorgverplichtingen zijn opgenomen.
Ligt het beheer dan bij gemeenten en zo ja, worden hiervoor (financiële) middelen beschikbaar gesteld?
- Blz. 57, hfdst.6 , effecten van het wetsvoorstel, 1 en 2 alinea
Uit rapport SIRA Consulting blijkt dat structurele kosten lager zullen zijn dan in de huidige situatie.
Implementatie van nieuwe taken en bevoegdheden kosten tijd en dus geld.
Worden hiervoor (financiële) middelen beschikbaar gesteld?

“Hierdoor nemen de uitvoeringslasten van gemeenten af”.
Dit geldt niet voor niet rechtstreekse gemeenten. Zij hebben immers nu geen taken in het kader van de Wet bodembescherming. Voor niet rechtstreekse gemeenten nemen de uitvoeringslasten alleen maar toe.
- Blz. 57, hfdst.6 , effecten van het wetsvoorstel, 6 alinea
Verdergaande digitalisering van het omgevingsrecht kan leiden tot daling van de structurele kosten.
Ligt het beheer dan bij gemeenten en zo ja, worden hiervoor (financiële) middelen beschikbaar gesteld?

Jos Joosten
Beleidsmedewerker Bodem
Servicecentrum-MER; afdeling Omgevingsdienst